

hîc sub א ex :: fit ::, ne seu a
sequens legatur contra cano-
nes grāmaticos. Idem etiam
esto de ה: iudicium.

In hoc infinitiuo & impe-
ratiuo cūm desit נ passiuæ
vocis character, neque pos-
sit inscribi daghes supplens
defectū illius meditullio א,
subscribitur .. pro hîc par-
uo literæ ה, id est, ex daghes,
quod alioqui inscribendum
א, & hîc fit .. sub ה: eadem
est ratio literarum איתן in fu-
turo: quoniam, ut iam in Ni-
phal perfectorum verborum
obseruatum est, æquiparatur
motio magna, motioni par-
uæ & daghes.

Coniugatio פעל.

Exemplum:

אכלת

אכלת

אכלתי

Præteritum

אכלה

F 3

נאכלת

נאכלת

נאכלתי

נאכלו

נאכלתם

נאכלתם

נאכלנו

Præsens partici. בינוני.

Pluralis. Singularis.

נאכלים

נאכל

נאכלות

נאכלה

Infinitiuus

מקור

האכל

בהאכל

כהאכל

להאכל

מהאכל

Imperatiuus

צווי

האכלי

האכל

האכלנה

האכלו

Futurum

עתיר

תאכל

יאכל

תאכלי

תאכל

אאכל

תאכלנה

יאכלו

תאכלו

נאכל

nans, & fit ociosa

Aliquando in
huius coniugatio
א, facta contracta
syllabarū in vnam
enim לאמור Zach
ociosa, quiescens

magna .., pro מקור

In futuro huius
tiōis א prima then
sa quiescit in ho
literarum איתן, i
personis, præterq
ma, vbi latet in h
niēte altero א for
mæ personæ sin
turi: idque, ne fia
duarum literarum
dicēdum enim a
אכל pro אכל, qu
venit, quod scia
sacris.

* Quia :: nil
quàm seu a cōpo